

تأثیر سطوح مختلف شوری خاک بر جذب روی قابل استفاده گیاه

مسعود نقش پور^۱ و مصطفی چرم^۲

^۱دانشجوی سابق کارشناسی ارشد خاکشناسی و ^۲ استادیار گروه خاکشناسی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه شهید چمران اهواز

مقدمه

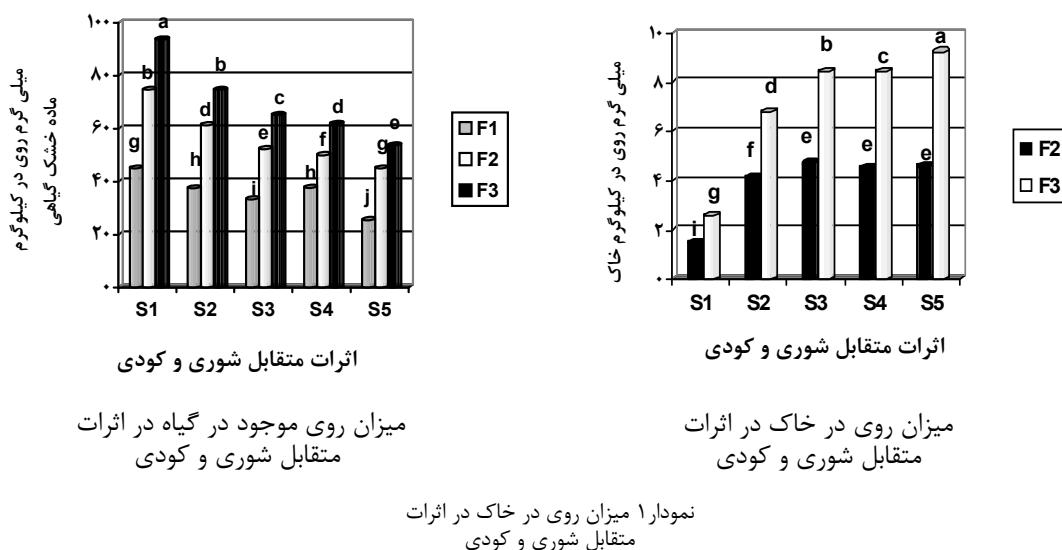
شوری از جمله مسائلی است که بشر از هزاران سال قبل با آن دست به گریبان بوده است. خاک‌های شور از لحاظ جغرافیایی بیشتر در مناطق خشک و نیمه خشک کره زمین قرار داردند، در ایران نیز شوری خاک یکی از مشکلات اصلی کشاورزی است، و سهم بسزایی در کاهش محصول و جذب عناصر غذایی کم مصرف توسط گیاه دارد. کمبود عناصر کم مصرف به ویژه روی در محصولات کشاورزی در کشورهای خاورمیانه از جمله ایران و کشورهایی که غذای اصلی مردم را نان تشکیل می‌دهد به دلایل متعدد از جمله آهکی بودن خاک‌های کشاورزی (pH بالای خاک)، وجود یون‌بی کربنات در آبهای آبیاری، افت کیفیت آب آبیاری به علت افزایش شوری ناشی از تشدید خشکسالی‌های پی در پی، کمی مواد آلی در خاک‌های زراعی، مصرف نامتعادل کود به ویژه مصرف بی‌رویه و فراوان کودهای فسفاتی و ازتی و عدم رواج مصرف کودهای محتوی ریز مغذی به ویژه سولفات‌روی عمومیت دارد [۱ و ۲]. یکی از طرق اساسی مقابله با اثرات سوء شوری ارتقاء سطح حاصلخیزی خاک می‌باشد. در این راستا افزودن روی کافی به گیاهانی که در محیط شور کاشته می‌شوند توسط پژوهشگران توصیه گردیده است. بنابراین هدف از انجام این تحقیق بررسی اثرات شوری خاک بر جذب روی قابل استفاده توسط گیاه گندم در منطقه خوزستان می‌باشد.

مواد و روشها

به منظور بررسی اثرات شوری بر جذب روی قابل استفاده گیاه آزمایش گلخانه‌ای به مدت ۸ هفته با گیاه گندم رقم یاواروس (گندم ماکارونی) در یک طرح بلوك‌های کامل تصادفی و با سه تکرار به صورت آزمایش فاکتوریل انجام شد. نمونه‌های خاکی از اراضی کشت و صنعت جنوب اهواز (امیرکبیر، فارابی، دعلل خزاعی) و دانشکده کشاورزی دانشگاه شهید چمران اهواز از عمق ۰ تا ۳۰ سانتی متری سطح خاک جمع آوری شد. نمونه‌های خاک پس از انتقال به آزمایشگاه هوا خشک گردید، سپس کوبیده و از الک ۲ میلی متر عبور داده شدند و برخی خصوصیات شیمیایی و فیزیکی آنها اندازه گیری گردید. سطوح شوری خاک‌ها عبارتند از: ۲/۸، ۴/۵، ۶/۲، ۷/۸ و ۹/۵ دسی زیمنس بر متر بود. با توجه به اندازه گلدان‌ها، نمونه‌های ۳ کیلو گرمی خاک توزین گردیده و بر اساس آزمون خاک به هر گلدان میزان مشخصی از فسفر، پتاسیم و ازت اضافه گردید. نصف کود اوره مورد نظر قبل از کشت و نصف دیگر قبل از پنجه دهی اضافه گردید. کودهای فسفر و پتاس قبل از کشت اضافه گردید. بعد از آماده سازی گلدان‌ها، ابتدا ۱۰ بذر گندم در هر گلدان کشت شد. که پس از مراحل اولیه رشد (۲ هفته پس از کشت)، ۵ بوته گندم سالم در هر گلدان نگه داشته و بقیه حذف گردید. سپس تیمارهای کودی شامل صفر، ۶ و ۱۲ میلی گرم روی در کیلوگرم از منبع سولفات‌روی در گلدانها اعمال شد. در طول دوره رشد، گلدانها تا ۸۰ درصد ظرفیت زراعی آبیاری شدند. پس از ۸ هفته، گیاه گندم از گلدان‌ها خارج و پس از طی مراحل شستشو، خشک کردن (دماه ۵ درجه سانتیگراد)، وزن گردید و در آزمایشگاه مورد تجزیه قرار گرفت.

نتایج و بحث

نتایج نشان می دهد سطوح مختلف شوری خاک اثرات معنی داری ($P<0.01$) بر عملکرد گیاه داشت و با افزایش شوری خاک میزان کاهش عملکرد افزایش چشمگیر نشان داد. در شرایط شوری بیشتر پرسه های بیولوژیکی گیاه اعم از سطح برگ، سطح سلول، فتوسنتر و غیره کاهش یافت و منجر به کاهش رشد عمومی گیاه و در نهایت کاهش عملکرد گیاه شد. هو و شمیدهالتر (۲۰۰۱) نشان دادند که با افزایش شوری خاک میزان عملکرد گندم کاهش یافت و میزان آن با افزایش عناصر پر مصرف و کم مصرف افزایش یافت [۵]. گری و گوپتاگاراش کردند که شوری باعث کاهش سطح برگ و فتوسنتر می شود که جمعاً کاهش رشد محصول و بازده را نتیجه می دهد. با افزایش شوری خاک میزان جذب روی قابل استفاده گیاه کاهش معنی دار نشان داد. و این احتمالاً ناشی از ، تشکیل کمپلکس با آئیونهای محلول می باشد که منجر به رسوب و تشکیل ترکیباتی با حلایت کمتر می شوند. احتمالاً این کمپلکس ها در دوره های کوتاه مدت از قابلیت دسترسی روی می کاهند، ولی به مرور غلظت روی را در محلول خاک به حالت تعادل می رسانند [۳]. در سطوح شوری پائین خاک گیاه پاسخ مثبت و معنی داری به کاربرد تیمار های کودی نشان داد. و با افزایش شوری خاک اثر تیمارهای کودی کمرنگ تر شد. با افزایش شوری خاک، غلظت روی و منگنز در ذرت کاهش یافت [۴]. در سطوح شوری بالا، آئیون های کلر، سولفات و بی کربنات مانع از تحرك و قابلیت دسترسی روی برای گیاه می شوند [۵]. به طور کلی تغییرات در غلظت منگنز، روی، آهن و بُر تحت شرایط شور بستگی به سطح عناصر ماکرو، شوری و نوع گیاه دارد. خوش گفتارمنش نشان داد که با افزایش شوری خاک ($\text{Na}_2\text{SO}_4, \text{NaCl}$) غلظت روی در ساقه های گندم کاهش یافت. همچنین میزان عملکرد گیاه با افزایش شوری خاک کاهش یافت. و کاربرد کود روی در سطوح شوری پائین تاثیر معنی داری بر عملکرد گیاه داشت.

نمودار ۱ میزان روی در خاک در اثرات متقابل شوری و کودی

منابع

- ۱ ملکوتی، م.ج. ، م.م.طهرانی. ۱۳۸۴. نقش ریز مغذی‌ها در افزایش عملکرد و بهبود کیفیت محصولات کشاورزی "عنصر خرد با تأثیر کلان". چاپ سوم . انتشارات دانشگاه تربیت مدرس.
- ۲- ملکوتی ، م.ج. ، م. همایی. ۱۳۸۳. حاصلخیزی خاک‌های مناطق خشک و نیمه‌خشک "مشکلات و راه حل‌ها". چاپ دوم . انتشارات تربیت مدرس.

[3]Alloway, B.J.2003. Zinc in soils and plant nutrition. International Zinc Association (IZA).

www.zincworld.org.

[4]-Hassan, H.A.K. , et al. 1999. Influence of soil salinity on production of dry matter and uptake and distribution of nutrients in barley and corn. Agronomy Journal. 62: 46-48.

[5]Hu, Y. ,U. Schmidhalter. 2001.Effects of salinity and macronutrient levels on micronutrient in wheat. Journal of Plant Nutrition. 24(2): 273-281.